

De Ster.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen der laatste Dagen.

Want al onze dagen gaan henen door wee verbolgenheid, wij brengen onze jaren door als eene gedichte. Aangaande de dagen onzer jaren, daarin zijn zeventig jaar, of zoo wij zeer sterk zijn, tachtig jaar, en het winnendstz van die is moeite en verdriet; want het wordt snelliijk afgesneden, en wij vliegen daarhenen. Psalm 90 : 9, 10.

No. 1.

1 Januari 1903.

8ste Jaargang.

NIEUWJAARSGROETEN.

Door Pres. FRANCIS M. LYMAN.

Terwijl een ander jaar eindigt, gevoelen wij allen zonder twijfel, de verlichting die volgt wanneer eene moeilijke taak vol-eindigd is. Wij betreuren onze vergissingen en gevoelen verdrietig als een gevolg van sommige dingen die plaats hadden, nochtans verheugen wij ons in de ondervindingen die wij opgedaan hebben, de goede werken die wij bekwaam geweest zijn om te verrichten, en de zegeningen die over ons uitgestort zijn. Wij zouden echter niet terug willen keeren en het jaar wederom over willen leven. Wij moeten kloekmoedig de toekomst tegemoet gaan, en alles medemaken dat het voor ons inheeft. Wat het nieuwe jaar brengen zal is nog een raadsel, doch wij weten hoe wij ons voor alle dingen moeten toebereiden. Indien wij nadenkend, oprecht en rein zijn behoeven wij niet bevreesd te zijn voor de aanstaande nacht en volgende dag. Een algemeen gebruik is om nieuwe voornemens voor het nieuwe jaar te maken. Het is inderdaad een gepast oogenblik om over ons verleden te blikken en oordeelende naar onze vergissingen een beter beleid te nemen. Geen een dag is inderdaad ongeschikt voor ons om te besluiten beter te doen dan wij gedaan hebben. In deze zaak moet evenwel een belangrijk punt in acht genomen worden. De besluiten die wij nemen zouden slechts aan ons zelf bekend zijn. Wij zullen bijna zeker zijn in gebreke te blijven indien wij omtrent dezelve tot andere spreken. Daar is geen mogelijkheid dat onze vrienden onbekend zullen blijven met ons voornemen indien wij waarlijk verbeteren; en indien wij dat niet doen, hadden wij beter ons zelve gevrijwaard van de schaamte die ontstaat doordien andere weten aangaande ons in gebreke blijven.

De twaalf afgeloopene maanden zijn zeer belangrijk geweest in de Europeesche zending. Gedurende dezen tijd zijn algemeene

zendings-conferenties gehouden worden in Duitschland, Zwitserland, Nederland, Turkye en Scandinavië. Behalve het bijwonen van al deze conferenties en kennismaking met al de Ouderlingen arbeidende in de opgenoemde landen, hebben wij iedere conferentie in de Britsche zending afzonderlijk bezocht, en hebben bespeurd dat al de ouderlingen toegewijd zijn aan hun werk en dat er zeer weinig reden tot berisping bestaat. Zij hebben wederwaardigheden verdragen en in sommige gevallen vervolging zonder murmureering. De Heiligen eveneens, zijn behulpzaam geweest en de Heere schiep behagen in hunne getrouwheid. Hij heeft dit in vele gevallen betoond door hunne zieken te genezen en door andere geestelijke gaven en zegeningen over hen uit te storten.

Laat ons de Heiligen en zendelingen aansporen om gehoorzaam te zijn aan de wetten des lands zoowel als aan die van den Heere. Laat uw invloed uitgaan voor goed beheer. Gij zult beseffen dat dit in het bijzonder noodzakelijk is, omdat er velen zijn die verwijtingen op ons willen werpen en zij zouden gaarne zien dat wij de wetten braken en in botsing kwamen met de ambtenaren. Gelukkig hebben dergelijke vijanden weinig bevrediging in dit opzicht verkregen. Niet alleen omdat wij vijanden hebben, doch eveneens omdat wij vrede en order prijzen en geneigd zijn om wereldsche zoowel als hemelsche autoriteit te erkennen, wij zouden het land waar wij vertoeven beminnen en zoeken hare belangen te bevorderen. Bidt voor de bestuurders en wetgevers, en vraag de Heere hunne harten te neigen om de vrijheid van Zijne kinderen om Hem te dienen te vermeerderen.

De Heiligen zouden in geen haast zijn om op te trekken. Ieder jaar dat zij in hun geboorteland doorbrengen kan zeer dienstig gemaakt worden door de waarheid te verspreiden die zij door genade hebben leeren kennen. Zij zouden hun licht niet onder een korenmaat verbergen, maar zouden het laten schijnen voor de menschen opdat die de Heere moge verheerlijken. Wij wenschen dat sterke vertakkingen opgebouwd zouden worden en dat het lokale priesterschap de Ouderlingen van Zion behulpzaam zoude zijn, opdat de zendelingen in nieuwe streken kunnen gaan en toch niet het veld verliezen dat alreeds verkregen is.

Vele trouwe vrienden zijn verwekt voor de Ouderlingen, en hebben hun geld, voedsel, kleeding en huisvesting verleend. Wij doen een beroep op de wereld om meer te doen voor de ondersteuning van deze ambtsdienaren van het Evangelie die hun eigen haard verlaten hebben en alles dat hen dierbaar is en hun tijd en middelen besteden in het verkondigen der blijde boodschap. Hunne bedoelingen zijn onbaatzuchtig; al de belooning die zij verwachten legt in het bewustzijn hunne plicht gedaan te hebben en de Heere behaagd te hebben. Noodigt deze dienstknechten in uwe woningen, voorziet in hunne behoeften, en zij zullen u den zegen van hunnen Meester laten. Hij heeft u alles gegeven wat u bezit; deelt een weinig van uw inkomen mede tot ondersteuning van Zijn werk. Gij moogt wel eens honger en gebrek

lijden, doch wanneer gij in den dag uwer voorspoed „slechts een dronk koud water” zult gegeven hebben, „in den naam van een discipel”, zult gij bekwaam zijn een zegen te eischen. Wanneer de oordeelsdag komt, zal de Heere diegenen beloonen die voedsel, kleeding en troost gegeven hebben aan de minste van Zijnen broederen alsof zij het aan Hem gedaan hadden.

Een weinig berekening zal aanduiden wat de Heiligen heden ten dage opofferen om het Evangelie tot de wereld te brengen. Er zijn vijfhonderd Ouderlingen in de Europeesche zending. Zij besteden ten minste gemiddeld vijftien dollars per maand voor onderhoud. Daar is gemiddeld eene reis van Zion naar Europa of terug voor iedere Ouderling ieder jaar, en dit kost tegen eene lage schatting vijfenzeventig dollars. Iedere Ouderling zoude boven de uitgaven gemiddeld een dollar voor iedere driehonderd dagen in het jaar opbrengen indien hij te huis ware. Dit bedraagt te zamen een jaarlijksche opoffering van 277,500 dollars, of 693,750 gulden. Maar dit is minder dan een derde deel van al de Ouderlingen die afwezig zijn van de valleien der bergen predikerde het Evangelie in de verschillende deelen der wereld. Eene schatting, hen allen inhoudende, zoude bijna zoo niet geheel een millioen dollars of twee en een half millioen gulden per jaar bedragen.

Natuurlijk wordt deze uitgave met de volkomenste bereidwilligheid gemaakt, en indien de Heere alles eischte, zouden wij gevoelen dat wij het zonder morren zouden afstaan. Onze eenigste bedoeling is in het geven dezer berekeningen om de inspanning aan te duiden die gemaakt wordt door de Heiligen der Laatste Dagen te Utah en de omliggende Staten ter wille van het waar-schuwen hunner medenatuurgenoeten, want dit geheele bedrag komt van hen.

De ambtsdienaars gevoelen zonder twijfel dat de tijd zeer kostbaar is. De oordeelsdag is niet ver af, en het oogsten moet voltooid worden.

Er zijn vele goede, oprechte zielen, die trachten de Heere te behagen door Zijn wil uit te oefenen in zooverre als zij het verstaan. De verantwoordelijkheid rust op ons om alles te doen dat in menschelijke macht mogelijk is om het Evangelie aan hen te brengen. De Heere alleen kan hen bewegen, en Hij zoude het krediet er voor gegeven worden wanneer zulks plaats heeft. Zijt liefderijk jegens hen die de waarheid niet aannemen. Wanneer zij ons verwerpen en onze boodschap, wij zouden ons niet beleedigd gevoelen, doch zouden daarentegen met medelijden vervuld worden. Tot hen die alléén arbeiden, of in onvruchtbare velden, zeggen wij, wordt vertroost en verheugt u, want gij zijt in de plaats waar de Heere u wenscht te zijn. Alles wat gij nu zaait zal een dezer dagen ontkiemen en een voorspoedige oogst voortbrengen.

Aan de Ouderlingen en Heiligen in de Europeesche zending en tot allen volkeren van dit halfroond zenden wij de hartelijkste groeten. Moge het nieuwe jaar vrede brengen en de vooruitgang van het Koninkrijk van God over de aarde. Moge pestilentie,

hongersnood, oorlogen, schokkingen der aarde, en de oordeelen die zekerlijk zullen komen, voor een kleine tijd teruggehouden worden door de barmhartigheid onzes Heeren, opdat de oprechte gevonden mag worden en de goddelooze nog tijd zal hebben om acht te slaan op de waarschuwingen van de dienstknechten van God en van hun eigen geweten en keeren van hunnen zondige wegen. Moge de sluisdeuren van het verstand geopend worden, opdat alle rangen van het menschdom uit hunne onwetendheid moge verrijzen tot een meer verstandelijk en verlicht leven. Moge ontdekkingen en uitvindingen voort blijven gaan, moge theorieën in overeenstemming komen met de waarheid, en moge alle toepassing van wetenschap meer veredelend worden. En met het vermeerderde licht, moge misdaden ophouden en broederlijke liefde toenemen in de harten der menschen. Dit moet alles aldus zijn voordat de Heiland komt te regeeren op aarde. Wij scheppen geen behagen in bloedbaden en verwoesting, maar de aarde moet bereid en gereinigd worden. Wij zouden wenschen dat alle menschen rechtvaardigheid zouden kiezen en de oordeelen vermijden.

Slechts éénen weg.

Door Pres. JOSEPH F. SMITH.

Daar is eene neiging onder sommige jongelieden in de Kerk, om als van weinig belang te beschouwen, de waarde van de grootste gift dewelke aan de Heiligen der laatste Dagen als een volk gegeven is; nam., de autoriteit van God om in Zijnen naam te handelen, en om de Kerk van Christus te zijn.

De Heere bezocht Joseph Smith, den Profeet, en sprak tot hem van den hemel, en gaf hem geboden en gaf eveneens geboden aan anderen, dat zij die zouden verkondigen aan de wereld, opdat het geloof vermeerderen moge, en dat het eeuwige verbond gevestigd moge worden, en de volheid van het Evangelie tot het einde der aarde verkondigd mogt worden. Daarna verklaarde de Heere:

„En tevens opdat hen aan wien deze geboden gegeven waren, macht mogen hebben om het fundament van deze Kerk te stichten, en om uit de duisternis en donkerheid voort te brengen, de eenige ware en levende Kerk over de oppervlakte der geheele aarde, met dewelke Ik, de Heere, wel ingenomen ben, sprekende tot de Kerk als een geheel en niet tot afzonderlijke personen.” (Leeringen en Verbonden, afdeeling I : 30.)

Aldus zien wij hoe dit volk afgescheiden werdt van de wereld en eigenaardig gemaakt werdt. De Profeet Joseph werd aangesteld om geboden en openbaringen in de Kerk te ontvangen (afd. 28 : 2) en niemand anders zoude die plaats bekleeden tot dat hij weggenomen zoude worden; (afd. 43 : 2), en niemand anders zoude tot deze gave aangesteld worden tenzij het was door hem; dat is, door de macht en autoriteit van het Priesterschap hetwelk hij bezat.

Het is wel bekend dat hij vóór zijnen dood, de Twaalf Apostelen tot zich riep, opwien als een geheel de volledige machten van het Priesterschap uitgestort werden, die het op hunne beurt wederom aan President Brigham Young verleende volgens den geest van inspiratie, en de verbonden der Kerk, dewelke voorbehouden dat „alle dingen in order geschieden moeten, en door algemeene toestemming in de Kerk, door het gebed des geloofs.” (afd. 28 : 13). Door hem werd het in afwisseling aan President John Taylor gegeven, en daarna aan hen die hem gevolgd zijn als presideerende Hooge Priesters der Kerk tot en met dezen huidigen dag, zoodat dit de Kerk van Jezus Christus is, „de eenige ware en levende Kerk over de oppervlakte der geheele aarde.”

De hoofdzaak is. daarvoor, dat een ieder persoon die wenscht tot de Kerk van Christus te behooren, moet zichzelf onderwerpen aan hare gestelde machten, en moet zich buigen voor hare verordeningen en de geboden gehoorzamen. In de woorden des Heeren: „Hij die door mij verordineerd is zal ingaan door de poort” kan geen minnelijke schikking bestaan. Een ieder persoon die een lidmaat van de Kerk van Christus wenscht te wezen, moet ingaan door de poort des doops, en door zijn enteren, verbindt hij zich de geboden te onderhouden en de autoriteit van het Priesterschap te erkennen.

Geene organisatie die zichzelf eene gemeente noemt, hoe sterk zij ook in de leerstellingen van de Kerk van Christus mochten gelooven, konden er als een geheel tot vereenigd worden, uitgenomen op de vastges'elde wijze. De leden van eene dergelijke organisatie zouden zich een ieder in het bijzonder moeten onderwerpen aan de verordening van den doop, hetwelk de ingang poort in de Kerk is. En deze verordening zoude behoeven bediend te worden door personen die de noodige autoriteit bezaten. Het zoude niet voldoende wezen dat dergelijke personen eens in eene andere kerk gedoopt waren, want den doop om tot eenig nut te strekken, moet door iemand bediend worden die autoriteit bezit. De zelfde leerstelling is op afzonderlijke personen van toepassing.

Wanneer nu iemand voorwend te gelooven dat een zoodanige doop niet noodig is, of acht de autoriteit gering door hetwelk een zoodanige doop wordt bediend, staat die persoon in gevaar zichzelf te doemen, of in andere woorden, zichzelf van de zegeningen buiten te sluiten, door aldus zijn geest door ijdelheid en ongeloof te verduisteren.

De Heere heeft Zijnen dienstknechten bevolen om henen te gaan de wereld te berispen voor al hunne zondige daden, om hen aangaande de komende oordeelen te onderwijzen, en om tot de geheele wereld de boodschap van het Evangelie te zenden, dat is tot allen die het nog niet ontvangen hebben, opdat de getuigenis verkondigd moge worden tot een ieder creatuur; en hij heeft verder verklaard dat wie hunnen woorden aanneemt, en gedoopt is tot de vergeving zijner zonden, zal ontvangen den Heiligen Geest, zal vele wonderlijke werken verrichten, en de Evangelie-teekenen zullen

nem volgen tot zijn voordeel en zaligheid. Aan de andere hand, staat het verklaard in het woord des Heeren betreffende Zijne Kerk opgericht in de laatste dagen voor de herstelling van Zijn volk:

„Voorwaar, voorwaar, zeg Ik u, zij die niet in uwe woorden gelooven, en niet gedoopt zijn in water, in Mijnen naam, voor de vergeving hunner zonden, opdat zij den Heiligen Geest ontvangen mogen, zullen verdoemd worden, en zullen niet in mijns Vaders Koninkrijk ingaan, waar mijn Vader en Ik ben. En deze openbaring en gebod tot u, is van kracht van stonde af aan over de geheele wereld.” (Leerlingen en Verbonden, afd. 84 : 74, 75).

Jezus zeide: „Ik ben de weg, en de waarheid, en het leven: niemand komt tot den Vader dan door mij”. (Joh. 14 : 6). „Die niet ingaat door de deur in den stal der schapen, maar van elders inklimt, die is een dief en moordenaar.” (Joh. 10 : 1).

Hieruit zien wij de noodzakelijkheid om de autoriteit van Zijn Priesterschap te erkennen, en om ons aan de verordeningen van het Evangelie te onderwerpen, welke richting ons alleen de zegeningen verzekerd. Niemand is ontheven en er is geene uitzondering gemaakt omtrent de manier van enteren. Daar kan geene minnelijke schikking zijn met eene éénige organisatie, noch met een eenig persoon, allen moeten gelijk bejegend worden, en moeten ingaan door de poort, of de gevolgen van ongeloof lijden. Dit wetende hoe onafmetelijk belangrijk zoude de autoriteit aan de Heiligen verleend beschouwd worden, door oud en jong, zonder onderscheid, die leden van de Kerk zijn, en door allen die buiten staan zoekende zaligheid in de Kerk van Christus.

Improvement Era.

De Euvels van het Kwaadspreken.

Geene sekte, geene kerk kan in staat zijn om de persoon te dulden die het er op toelegt om kwaad van zijn evenmensch te spreken. Indien er eene regel van tucht bijzonderlijk duidelijk en krachtig verklaard is in de standaard des geloofs, is het deze. De tong die niet behoorlijk beteugeld is wordt beschouwd door „de hel aan vuur gezet”, en „vol van doodelijk venijn” te zijn.

Dat verklaard waarom laster een der grootste euvels is daar mede gehandeld moet worden. Het grootste gedeelte van des menschen ellende in de gedaante van wangunst, twist, verderf en euvel daden komt voort uit die bron en niet uit de zoogenaamde grootere misdaden.

Eene correspondent in de *St. Joseph Press* maakt deze vergelijking tusschen het kwaadspreken en de andere zonden:

„Moord is vergelijkenderwijze zeldzaam, en gewoonlijk zonder pijn. Diefstal brengt enkel het verlies van bezittingen, die vervangen kunnen worden. De wellust is een versaagdheid, die in beteugeling gehouden wordt door het verdrag van de meest alledaagsche samenleefing. Onmatigheid is eene ondeugd die zijne grootste straf oplegt aan de schuldige die er zich aan overgeeft.

Maar de kwade tong, die het zaad van laster achter den rug van onschuld verspreidt, begaat eene misdaad tegenover zijn evenmensch die veel snooder is dan al deze, omdat het mededeelt van de slechtste trekken daarin vervat. Evenals moord doodt het; doch daaraan ongelijk, het doet folterende pijnen en martelen ondergaan. Evenals diefstal het ontroofd iemand van een schat; maar de schat is iets die niet verplaatst kan worden. Evenals wellust het is lafhartig; doch gemeenschappelijk verdrag begunstigen het. Evenals onmatigheid het demoraliseerd de schuldige; doch het brengt grootere ellende aan de onschuldige."

Het is eveneens een der meest noodelooze van alle zonde, in dien deze uitdrukking veroorloofd is. Er is geen kwaad in eene eenige godsdienstige gemeente dat niet verbeterd kan worden, of wederstaan zou worden zooals het betaamt, indien de juiste maatregelen genomen worden. Het dient volstrekt tot geen goed doel. Het zal voorzeker veroordeeling brengen aan degene die er zich aan overgeeft.

Weinig menschen beseffen ten volste wat de gevolgen van kwaadspreken zijn. Indien zij zulks deden, zoo zouden zij zoeken verlost te worden van hare doodelijke macht en voor die geest bidden die „zuiver is, vreedzaam, bescheiden, gezeggelijk, vol van barmhartigheid en van goede vruchten, niet partijdig oordeelende en ongeveinsd." (Jacobus 3 : 17). *Deseret News.*

Arnhemsche Conferentie,

gehouden op Zondag, 14 December, 1902.

Het houden eener Conferentie is altijd eene gebeurtenis, die met verlangen wordt tegemoet gezien, omdat de onderzinking heeft geleerd, datmen steeds bijzonder wordt gesticht op zulk eenen dag. Zoo ook nu. De verwachtingen werden niet teleurgesteld.

Onder de aanwezigen bevonden zich de navolgende autoriteiten en zendelingen: Willard T. Cannon, President der Nederlandsch-Belgische Zending, Albertus Bragonje, Secretaris dezer Zending, Pres. Gerrit J. Kruitbosch en Bernardus A. Denkers van de Rotterdamsche Conferentie, Pres. James W. D. Hurren, Stanley S. Stevens, Lucas Roghaar en Jan van Daalen van de Amsterdamsche Conferentie, William A. Koldewijn, eervol ontslagen uit de Groningsche Conferentie en op weg naar Zion, benevens Pres. Lorenzo Y. Rigby en Iemke Kooijman van de Arnhemsche Conferentie.

In het lokaal Walstraat 6 werd des morgens ten tien ure een Zondagschool gehouden.

's Middags 2 uur werd in het Loge-gebouw, Rijnstraat, eene vergadering gehouden, onder de leiding van Pres. Rigby. In den aanvang werd gezongen het lied:

„Hoe zal ik U naar waarde prijzen."

Het gebed werd uitgesproken door Ouderling Albertus Bragonje, waarna er werd gezongen:

„Leid ons, o Gij groote Meester"

De eerste spreker was President Gerrit J. Kruitbosch, die de vraag behandelde: Wie heeft het recht de zaken van het Godsrijk te bedienen? Spreker putte, zoowel uit het Oude- als uit het Nieuwe Testament, de bewijsgronden, dat men daartoe van God geroepen moet zijn.

Vervolgens sprak President Lorenzo Y. Rigby, die het doel der komst van de zendingen in dit land verklaarde, de hoofd-trekken der leer van Christus bloot legde, en eene korte beschrijving gaf van de openbaringen aangaande den weg tot zaligheid aan den profeet Joseph Smith gegeven.

Hierna werd het woord aan Ouderling Bernardus A. Denkers verleend. Deze betoogde, dat de „kracht” van het ware Evangelie noodwendig aanwezig moet zijn, beredeneerde de ware manier van doopen en wees er inzonderheid op, dat een volgeling van den Heiland een rein en deugdzaam leven leiden moet.

Na de slotzang werd gedankt door Ouderling Iemke Kooijman.

De avondvergadering had plaats ten 7 uur in het gewone lokaal, Walstraat 6, en opende door het zingen van het lied:

„Nader, mijn God, tot U,”

waarna gebeden werd door Pres. Kruitbosch, gevolgd door te zingen:

„Jezus werd eertijds veracht.”

De Ouderlingen Stanley S. Stevens en Lucas Roghaar bedienden het Heilig Avondmaal aan de leden der Kerk.

De algemeene autoriteiten der Kerk en van deze Zending, alsmede de Arnheemsche lokale beambten, door Pres. Rigby voorgesteld, werden allen éénstemmig erkend.

President Hurren, de eerste spreker, verklaarde, dat Christus het recht had, een plan tot zaligheid daar te stellen, en legde vervolgens uit, hoe den aard van het ware geloof moet zijn.

Daarna sprak Ouderling Jan van Daalen, aangaande de ware manier van prediken „zonder buidel en male.”

Alsnu werd het woord gegeven aan Ouderling William A. Koldewijn, die in krachtige taal het beginsel „openbaring” besprak, tevens de verbondskinderen aanmanende tot stipte plichtsbetrachting.

Ouderling Iemke Kooijman was de laatste spreker; deze verzeleek het ware wezen van Christus' Kerk met dat van andere richtingen: eerstgenoemde gelooft, dat Gods stem nog gehoord kan worden, dat de Schriften niet voor immer gesloten zijn, dat wonderen nog gebeuren en engelen verschijnen, terwijl de laatstgenoemden alleen een „gedaante” van godzaligheid hebben.

Na eenige gepaste opmerkingen van Pres. Rigby, sloot deze de samenkomst met het lied:

Komt, Heil'gen, komt!”

Benedictie door Ouderling Lucas Roghaar.

Maandag den 15^{den} December, werd eene Priestervergadering gehouden, waarin de belangen van het zendingswerk werden behandeld, en door President Willard T. Cannon eenige nuttige lessen werden verschaft.

LEMKE KOOIJMAN, *Secr.*

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

WILLARD T. CANNON Redacteur.

GERARD J. S. ABELS Assistent-Redacteur.

De Kleine Kinderen beërven het Koninkrijk Gods.

De vraag werdt onlangs tot ons gericht: Aangenomen dat de kinderen niet behoeven gedoopt te worden en dus geene zonden hebben, wat moeten wij verstaan uit de woorden van Job waar hij zegt: „Wie zal eenen reine geven uit den onreine? Niet één.” Door de overtreding is de zonde in de wereld gekomen, en door de zonde den dood, die tot allen overgegaan is. Sterfelijkheid is dus het rechtstreeksch gevolg van de zonde, hetwelk een geestelijken dood inhield, want in dien dag werden zij uit den hof van Eden verdreven en voor het aangezicht des Heeren uitgeworpen. Al het schepsel is daardoor onrein geworden en zijn deelgenooten of met andere woorden erfgenamen van dezen dood en dat zonder hun toedoen. Doch terwijl nu al het schepsel zonder uitzondering daarvan erfgenamen zijn geworden, en dus onrein of zondig zijn, heeft nochtans het verzoeningswerk van Jezus Christus eene volkomene verlossing bewerkstelligd. Het wordt op afdoende wijze bewezen door de Heilige Schrift dat de opstanding van het lichaam ééne der overwinningen is door Christus verworven voor het geheele menschdom. „Want dewijl de dood door éenen mensch is, zoo is ook de opstanding der dooden door éenen mensch, want gelijk ze allen in Adam sterven, alzoo zullen ze ook in Christus allen levend gemaakt worden”. (1 Cor. XV : 21, 22.)

Eene andere overwinning door Jezus Christus behaald is de reiniging van al het menschelijk geslacht, zoodat de uitgeworpene weder tot God terug kan keeren. Want het bloed van Jezus Christus, Zijnen Zoon, reinigt ons van alle zonden”. (1 Joh. I : 7). Indien wij nu geneigd zijn om de erfenis door Adam aan ons overhandigd stipt op ons van toepassing te brengen, wat is er dat ons verhinderd om eveneens de erfenis verkregen door Christus zeer stipt aan te nemen. Is deze laatste van minder kracht als de eerste? Het verzoeningswerk verlost ons van al de gevolgen van Adam's overtreding, zoowel met betrekking tot de smet eener erfzonde als het sterven van het lichaam en het werd eveneens een middel van verzoening voor persoonlijke zonden, door het geloof, de bekeering en de werken van gerechtigheid van den zondaar. De kinderen die vrij van zonde sterven zijn geheel en al onschuldig in de oogen van God, zelfs al zijn zij nakomelingen van overtreders.

Om nu te weten of kleine kinderen ook zonder zonde zijn, moeten wij eerst ontdekken of de kleine kinderen ook zondigen

kunnen. Daaruit ontstaat nu vooreerst de vraag: Wat is zonde? Wanneer die opgelost is en niet op de kleine kinderen toegepast kan worden, besluiten wij dadelijk, dat zij geene zonden hebben. Laat ons nadrukkelijk er op wijzen dat; „zonde is de overtreding der wet”. Dientengevolge maakt de wet de zonde mogelijk. Van daar dat zij die geene wet kennen, niet kunnen zondigen. De wet is een stelsel van goddelijke bevelen. Zijn deze bevelen ooit tot de kinderen gekomen? Kunnen zij tot hen komen? Indien niet; dan zijn zij ook geene overtreders en dientengevolge onschuldig en zonder zonde. „Want waar geen wet is daar is ook geene overtreding”. (Rom. IV : 15). De last van de zending van Christus, zijnen voorlooper Johannes en van allen die de opdracht verkregen om de boodschap van het Evangelie te prediken bestond om zondaren tot bekeering te roepen en om hen met het middel van volkomene verlossing en vergeving in kennis te stellen.

Deze in kennis stelling verwekte in het geloovige wezen een bewustzijn van zonden, een waar berouw voor gedane zonden en een hervorming van zijn vroeger leven, hetwelk tot gehoorzaamheid aan de wetten van het Evangelie leidt. Verliest niet uit het oog dat het totaal onmogelijk is om deze gehoorzaamheid te betoonen, zonder het bewustzijn dat wij zondaren zijn eerst deelachtig te worden en dat dit bewustzijn niet verkregen kan worden zonder onderwijzing. Vandaar dat de opdracht van Christus aan zijne discipelen luidde. „Gaat dan henen, onderwijst alle de volkeren”. (Matt. 28 : 19). Dit onderwijs kan tot de kinderkens niet komen, dientengevolge ontstaat er bij hen geen bewustheid van zonde, berouw over de zonde of hervorming, gevolgd door gehoorzaamheid. Dit onderwijs verwekt eveneens door de wetenschap die men opdoet geloof, gevolgd door gehoorzaamheid aan den doop; gelijk de opdracht verder luidt: „Predikt dit Evangelie alle creature; die geloofd zal hebben en gedoopt zal zijn, zal zalig worden”. (Marcus XVI : 15, 16). Ook deze opdracht was niet bedoeld voor de kinderkens, want zij kunnen niet gelooven. In het onderwijs dat wij ontvangen, worden wij ook onderricht dat bekeering den doop voorafgaan moet. „En Petrus zeide tot hen: Bekeert u en een iegelijk van u worde gedoopt”. (Hand. II : 38). Ook hieruit leeren wij dat tenzij de kinderen tot jaren van onderscheid gekomen zijn, zoodat zij zich bekeeren kunnen, niet gedoopt moeten worden en doordien {de doop bediend wordt tot de vergeving der zonden, kan men ook hieruit duidelijk bespeuren, dat zij totdat zij tot hunne jaren van onderscheid gekomen zijn, zonder zonde zijn, want zij moeten immers niet gedoopt worden totdat zij geloof hebben kunnen oefenen, zich bekeerd kunnen hebben en bekwaam zijn om een verbond met God te maken. Het is ons nu duidelijk dat de doop, die voor de vergeving der zonden is, voorafgegaan moet worden door geloof en bekeering. Dit geloof en bekeering kan niet ondervonden worden door iemand die nog niet tot de jaren van verantwoordelijkheid gekomen is, want zonde zonder verantwoordelijkheid is onmogelijk. „En zij werden geoordeeld

een iegelijk naar zijne werken". (Openb. XX : 13.) En alsdan zal hij een iegelijk vergelden naar zijn doen". (Matt. XVI : 27.) Nu is de groote gewichtige vraag: Heeft Christus onvoorwaardelijk verzoening teweeg gebracht voor allen die zelf nog niet schuldig aan persoonlijke zonden zijn? Indien de verzoening niet geheel en al die veroordeeling van Adam uitwies moet het dientengevolge ten minste ten deele mislukt zijn, vandaar dat iemand die een voorstander is van den kinderdoop feitelijk de krachtdadigheid van het verlossingswerk van Christus ontkent. Het kind behoeft geene inlijving tot de kudde, want het is er nog nimmer van afgeweken en indien het sterft vóór dat het bezoedeld kan worden door de zonde dezer aarde, zal het wederom zonder de doop ontvangen worden in de tegenwoordigheid van God.

Het kind beërft niet alleen onvoorwaardelijk het Koninkrijk der hemelen; „Laat de kinderkens tot mij komen, en verhindert ze niet; want derzulken is het Koninkrijk Gods". (Marcus X : 14) Maar wordt ook opgehouden als het voortreffelijkste type in dat Koninkrijk aanwezig, wiens gelijke wij zouden worden: „Voorwaar zegge ik u, indien gij u niet verandert en wordt gelijk de kinderkens, zult gij in het Koninkrijk der hemelen geenzins ingaan". (Matthéüs 18 : 8) en laat niemand met minachting over deze bevoorrechte wezens spreken; „Want ik zegge ulieden, dat hunne engelen in de hemelen altijd zien het aangezicht mijns Vaders die in de hemelen is." (Vers 10)

Door dit alles leeren wij dat de kinderkens het Koninkrijk niet alléén beërven, doch er altijd door hunne Engelen vertegenwoordigd zijn. Wij weten dat niets onreins zal het Koninkrijk Gods ingaan, zoodat wij moeten erkennen dat de kinderkens door het verlossingswerk van Christus geheel en al gereinigd zijn, of zij zouden voorzeker niet in dat Koninkrijk vertegenwoordigd zijn en nog veel minder het zelf onvoorwaardelijk beërven. „Hetgeen God gereinigd heeft zult gij niet gemeen maken." (Handelingen X : 15).

Wordt Niet Mismoedigd.

Door Ouderling John H. Peterson, President van de Groningsche Conferentie.

In dit leven vinden wij dikwijls het uiterst tegenovergestelde, b.v. geluk, ellende; vreugde, verdriet; recht, onrecht; enz. enz. De toestanden zijn zoo ongelijk als personen verscheidend zijn.

Voor den natuurlijken mensch is het moeielijk om al deze verschillende toestanden overeen te brengen met de goddelijke rechtvaardigheid. Doch laat ons niet uit het oog verliezen, dat iets niet altijd is wat het schijnt te zijn. Alles wat schitterd is geen goud. Alles wat als plezier beschouwd wordt is geen werkelijk genot. Wie heeft deze onevenredigheid teweeg gebracht? Niemand anders dan wij zelve. De Heere heeft alles ten goede geschikt,

doch wij laten ons niet leiden. Wij hebben eene vrije wil gekregen en kiezen somtijds het verkeerde. Omdat de menschen de Heere verlaten hebben en Hem ongehoorzaam geweest zijn, laat Hij hen in hunne verwarring ronddolen, die hun eigen dwaasheid hen be-rokkend heeft. „Aanmerkt het werk Gods; want wie kan recht maken wat hij krom gemaakt heeft?” (Pred. 7 : 13). Het wordt ons dikwijls voorgehouden dat dit leven eene school is, eene plaats alwaar wij ontwikkeld en opgeleid zullen worden voor iets voor-treffelijker.

De bedoelingen van een ouder worden dikwerf door het kind verkeerd begrepen. Wij kunnen het einde van het begin niet zien zooals onzen Hemelschen Vader dat kan zien. Elk bedachtzaam persoon die getracht heeft oprecht te leven, moet erkennen wanneer hij terugblijkt op zijne ondervinding, dat de macht die hem geleid heeft niet doelloos was. Ondervindingen die erg terugstootend waren, worden dan beschouwd als paarden van groote waarde. Wij zouden ze voor geen geld willen afstaan. Terwijl zij ons in het gezicht staarden, weken wij van hen af, en indien onzen wil had kunnen geschieden, wij zouden ze hebben laten voorbijgaan, doch nu dat wij ze ondervonden hebben, worden zij de belangrijkste hoofdstukken in onze levensgeschiedenis. Wij zijn bekrompen van oordeel. De eeuwigheid is onbegrijpelijk voor ons. In het midden van tegenspoeden, welke ten langste toch noch slechts van korten duur zijn, beginnen wij te murmureeren, doordien de hoop tot eene zekere mate in onze gemoederen uitdooft, en wanhoop plaats grijpt, en wij uitroepen: „er komt nimmer een einde aan.” „Is God rechtvaardig?” Wacht een oogenblik en ziet. Indien er vandaag geene uitkomst is, zal het morgen zekerlijk komen. En hoe beschaamd zullen wij dan wel niet gevoelen omdat wij gemurmureerd hebben. Daar zijn ons groote zegeningen beloofd in het woord des Heeren, zelfs „de vensteren des hemels zullen geopend worden” indien wij Zijne wetten willen gehoorzamen. Als wij nu niet terstond die beloofde zegeningen ontvangen, zullen wij dan zeggen het woord des Heeren is niet waarachtig? Ons vermogen en onze talenten worden ontwikkeld door uitoefening en verkrijgen sterkte door de overwinning van tegenstand. Stille wateren zijn niet de zuiverste.

Het Evangelie leert ons dat wij een vóórbestaan gehad hebben. De Heere heeft aldaar onze bekwaamheid en neigingen leeren kennen, en kon dus de omgevingen en toestand des levens bestemmen, hetgeen het dienstigste zoude zijn voor onze ontwik-keling en zaligheid. Hij wist wie wij waren, voor welker roeping wij het meest geschikt waren en wat Hij ons wenschte te worden. Indien wij een blik konden slaan in ons voorbestaan zouden wij onzen tegenwoordigen toestand beter begrijpen en waardeeren.

Laat ons hart niet ontroerd worden. Mismoediging, murmu-reering en ontevredenheid zijn kenmerken van eenen verkeerden aard en bederven onze edelste gevoelens. Waar zij regeeren kan de Geest des Heeren niet wonen. Geniet in den dag uwer voor-spoed en wordt niet mismoedigd ten dage van tegenspoed. „Ver-

toont gij u slap ten dage der benauwheid, uwe kracht is nauw” (Spreuken 24 : 10).

Alhoewel de grootste mannen ten zeerste beproefd zijn geworden, hebben zij niettemin overwonnen en hebben voor zichzelf verworven een heerlijker kroon dan ooit het hoofd van een sterfelijk wezen heeft versierd. Abraham werd geëischt zijnen zoon te offeren, Job werd verlaten door al zijn vrienden en verwanten en beroofd van al zijn eigendommen, en de Heere Jezus in de laatste oogeblikken zijner beproefing riep uit in de benauwdheid zijner ziel: „Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten!” En in deze bedeeeling des tijds, de Profet Joseph Smith, terwijl hij zich in een kille kerker bevond, omringd door bittere vijanden en alles zeer donker scheen te zijn, bad in zielsangst: „O God! waar zijt Gij? En waar is het paviljoen dat Uwe schuilplaats bedekt? enz. Waarop de Heere hem antwoorde: „Mijn zoon vrede zij aan uwe ziel; uwe wederwaardigheden en uwe kommernissen zullen slechts voor een kort oogenblik zijn; en dan, indien gij het wel verdraagt, God zal u omhoog verheffen, gij zult over al uwe vijanden triomfeeren.” (Leeringen en Verbonden: afd. 121 : 7 en 8.) „En indien gij in de kuil geworpen zoudt worden, of in de handen van moordenaars; en het doodvonnis over u uitgesproken zal worden; indien gij in de diepte geworpen zoudt worden; indien de zwellende baar tegen u samenspannt; indien felle winden uw vijand worden; indien de hemelen duisternis verzamelen en al de elementen zich vereenigen om den weg voor u te versperren; en boven alles indien de werkelijke geopende afgronden der hel met wijd geopende mond naar u hunkeren zullen, weet dan, mijn zoon, dat al deze dingen zullen u ondervinding geven en zullen tot uw voordeel strekken.” (Leeringen en Verbonden; afd. 122 : 7).

Verondersteld dat Joseph Smith had opgegeven, wat zoude er dan van dit werk terecht gekomen zijn? Wat had er van hem geworden? Zelfs de duivelen zouden hem uitgelachen hebben en zijne verhooging verhinderd geworden zijn. Indien de Pionieren hadden opgegeven in het uur van hongersnood, ziekte en vervolging, waar zoude dan het hedendaagsche Utah geweest zijn?

Het is onze plicht om ons tevreden te gevoelen onder de toestanden die wij niet kunnen verbeteren. Vele omstandigheden zijn grootendeels het gevolg van onze eigen handeling en gebrek aan ijverigheid. Indien wij onze beste krachten willen inspannen, de Heere dienen en Zijne geboden onderhouden zullen wij de grootste voorspoed, vrede, geluk en zaligheid deelachtig worden die te verkrijgen is. „Zalig is de man die verzoeking verdraagt; want als hij beproefd zal geweest zijn, zoo zal hij de kroon des levens ontvangen, welke de Heere beloofd heeft dengenen die hem liefhebben.”

Mijne Zending,

door Ouderling WILLEM DALEBOUT van de Rotterdamsche Conferentie.

Den 30^{sten} December l.l. was het reeds 18 maanden geleden sedert ik in Holland arriveerde, om hier eene zending te volbrengen. De stad Amsterdam werd mij als arbeidsveld aangewezen, en ik besef ten volste dat de Heere mij in alle dingen geholpen heeft. Na veertien maanden aldaar werkzaam geweest te zijn, werd ik den 14 September, j.l. verplaatst naar de Rotterdamsche Conferentie en aangewezen om in de stad Dordrecht de leiding van die gemeente op mij te nemen. Ik zette hier mijne zending voort met het innige verlangen om ook hier de oprechten van harte te vinden.

Ik was reeds bevoorrecht geweest in Amsterdam eenigen te vinden, die gewillig waren het dierbare Evangelie aan te nemen en ook is mij deze zegen ruimschoots verleend in Dordrecht en dat nog wel op eene zeer eigenaardige wijze. Door dit alles moet ik wederom uitroepen; Hoe wonderlijk en ondoorgroendelijk zijn toch des Heeren wegen. Nadat Ouderling John W. F. Myers en mijzelf een stukje aangaande het Mormonisme hadden verzonden naar een onzer te dezer stede verschijnende dagbladen, werden wij aangenaam verrast door eene zeer goede opkomst van vreemdelingen in onze vergadering, waaronder zich ook eene P. Dalebout, en huisgezin bevond, die erkenden uit loutere nieuwsgierigheid voor den naam Dalebout, ook eens naar onze vergadering gekomen te zijn, doch daarna het verkondigde Evangelie zeer ernstig begonnen te onderzoeken, met het voorspoedige gevolg dat dit huisgezin zeven in al, als een onmiddelijk gevolg dezer correspondentie in het dagblad, in de Kerk van Jezus Christus den 19^{en} December, l.l. door den Heiligen Doop ingelijfd werden. Twee andere leden mocht ik reeds den 6^{en} December, j.l. inlijven, zoodat het mij duidelijk is geworden waarom ik naar de stad Dordrecht ben gezonden. Ik verheug mij in mijne zendingswerkzaamheden. In vele gevallen heb ik de kracht Gods mogen erkennen, doordien ik dikwijls de zieken en krankten zag genezen door de zalving. Van deze dingen draag ik eene groote getuigenis in mij om. Daarom zoude ik een iegelijk vermanen om steeds verdere kennis en wijsheid van den Vader aangaande Zijn werk op te doen, en daaraan getrouw te blijven, want dan zal de kroon der rechtvaardigheid voor ons weggelegd zijn.

Afscheidsgroet.

Aangezien ik eervol ontslagen ben van mijne zending en ik niet in staat ben om u allen persoonlijk de hand te drukken maak ik van deze gelegenheid gebruik om u een hartelijk vaartwel toeteroepen en vermaan u allen om uwe plichten steeds getrouw natekomen en om te blijven strijden den goeden strijd des geloofs tot aan het einde.

Uw Broeder in Christus,

W. M. A. KOLDEWIJN.

Vragen en Antwoorden.

HET „BRUILOFTSKLEED.”

Vraag: Mattheüs 22 : 11 leest, „En als de Koning ingegaan was om de aanzittende gasten te overzien, zag hij aldaar eenen mensch niet bekleed zijnde met een bruiloftskleed.” Wat wordt hier bedoeld met een bruiloftskleed?

Antwoord: Het bruiloftskleed is de wetenschap alles gedaan te hebben dat van een heilige vereischt wordt om waardig te zijn het Koninkrijk der hemelen in te gaan; dat Koninkrijk wordt in deze gelijkenis door onzen Heiland voorgesteld door eenen koning die een bruiloft voor zijnen zoon bereidde en het volk tot het bruiloftsfeest uitnodigde.

Juvenile Instructor.

VERTALINGEN VAN HET BOEK VAN MORMON.

Vraag: In welke talen is het Boek van Mormon vertaald geworden en gedrukt?

Antwoord: Het is een wel bekend feit dat het Boek van Mormon vertaald werd in de Engelsche taal van de gouden platen, door den profeet Joseph Smith, door de gift en macht van God, met behulp van de Urim en Thummim. De eerste Amerikaansche uitgave van deze vertaling werd gedrukt te Palmyra, New York, in 1830. Uit het Engelsch is het in veertien andere talen vertaald geworden, doch in slechts tien daarvan is het gedrukt geworden: nam., in het Deensch, in 1851; Wallisertaal, Fransch, Duitsch, en Italiaansch, in 1852; in de taal der Sandwich eilanden, in 1855; Zweedsch, in 1878; Spaansch, in 1886; in de taal der inboorlingen van Nieuw Zeeland, in 1889; en in het Hollandsch in 1890. De vertalingen in het Hindostansch, hedendaagsch Joodsch, Turksch en Samöisch zijn nog niet in druk verschenen. De eerste Utah uitgave draagt de datum van 1871.

Improvement Era.

Nieuws uit het Verre Westen.

Utah — 21 October. — Het Lehi suikerfabriek vervaardigd daaglijksch 250,000 ponden suiker . . . Utah staat de vierde in rang onder de Vereenigde Staten in de voortbrengst van kostbare metalen, de opbrengst gedurende het jaar 1901, bedroeg 3,450,000 dollars (f 8,625,000) in goud, en 9,171,000 dollars, (f 22,927,500) in zilver . . . 1 November. — Toeberheidselen voor eene tweede reis naar California door het Mormoonsch Tabernakel Zangkoor zijn voltooid . . . 4. — Eene kiezing is in Utah gehouden, zowel als in 41 andere Staten; de Republikeinsche partij heeft de overhand verkregen in Utah . . . 17. — Daar was een aardbeving in het Zuidwesterlijke gedeelte van Utah, hetwelk zeer flauw in Salt Lake City gevoeld werd.

Notitie van Conferentie.

De Groningsche Conferentie zal op Zondag, 11 Januari, te Groningen gehouden worden. Des morgens 10 uur zal een Zondags-school examen plaats hebben en des namiddags 2 uur eene vergadering in het gewone lokaal; Gedempte Kattendiep 7, en des avonds 7 uur in het „Huis de Beurs” zaal 3, Vischmarkt.

De Zendelingen, Heiligen en Vrienden worden hartelijk uitgenoodigd deze vergaderingen bij te wonen.

De Rotterdamsche Conferentie zal op Zondag, 25 Januari, plaats hebben, met welker gelegenheid wij Pres. Francis M. Lyman verwachten in ons midden te hebben. Verdere informatie wordt later verstrekt.

Gemengd Nieuws.

Ouderling Alonzo A. Hinckley, bij velen onzer Heiligen wel bekend en vooral in Amsterdam, alwaar hij gedurende drie jaren de leiding der Conferentie had, is den 24sten November, j.l. tot President van den Millard ring van Zion benoemd door het Eerste Presidenschap der Kerk. Zijnen buitengewonen ijver onder ons, gepaard met eene zeer vruchtbare arbeid, doet ons bewust gevoelen dat hij zich deze aanstelling wel ter harte zal nemen. God zegene Ouderling Hinckley en het volk zijner ring.

Ontslag en Benoeming.

Ouderling Gabriël Johannes Neerings is eervol van zijne werkzaamheden in de Luiksche (België) Conferentie ontslagen en zal voortaan in Holland arbeiden.

Overleden.

Den 16 December j.l. is te Rotterdam plotseling overleden onzen zeer geachten Broeder Hendrik Bijl in den ouderdom van 50 jaren. Broeder Bijl werd den 18 Aug. 1852 te Den Hertsert, Prov. Zuid-Holland geboren en den 8 Februari 1891 te Rotterdam door Ouderling L. W. Simmons gedoopt en door Ouderling A. van Dam bevestigd.

Hij hield het ambt van Priester. Broeder Bijl was gedurende zijn leven een ijverig lid der gemeente en zijn minnelijk gelaat zal ook lang gemist worden in de bijeenkomsten der Heiligen. Moge hij als loon zijner getrouwheid deel hebben aan de eerste opstanding.

I N H O U D :

Nieuwjaarsgroeten	Blz. 1	Afscheidsgroet	Blz. 14
Slechts Eenen Weg	„ 4	Vragen en Antwoorden	„ 15
De Euvels van het Kwaadspreken	„ 6	Nieuws uit het Verre Westen	„ 15
Arnhemsehe Conferentie	„ 7	Notitie van Conferentie	„ 16
De Kleine Kinderen beërven het	„ 9	Gemengd Nieuws	„ 16
Koninkrijk Gods	„ 9	Ontslag en Benoeming	„ 16
Wordt niet Mismoedigd	„ 11	Overleden	„ 16
Mijne Zending	„ 14		

Abonnementsprijs per jaar:
Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.
Per Exemplaar 10 centen.